

12. ΠΙΣΩ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ



ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ο Κύριος ας ήναι αληθής και πιστός μάρτυς μεταξύ ημών, ότι βεβαίως θέλομεν κάμει κατά πάντας τους λόγους καθ' ους Κύριος ο Θεός σου σε αποστείλη προς ημάς.» Ιερεμίας 42/μβ' 5.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιερ. 40/μ' 7-16, Ιερ. 41-43/μα'-μγ', Έξ. 16/ις' 3, Αρ. 16/ις' 13, Ιερ. 44/μδ'.

Το μάθημα αυτής της εβδομάδας μας φέρνει προς το τέλος της ιστορίας του προφήτη Ιερεμία. Ωστόσο, το τέλος δεν είναι «και έζησαν αυτοί καλά». Θα μπορούσαμε να πούμε περιληπτικά ότι το μάθημα αυτής της εβδομάδας, ακόμη και μεγάλο μέρος του βιβλίου του Ιερεμία, είναι ένα παράδειγμα του ποια είναι τα όρια της χάρης. Η χάρη δεν μπορεί να σώσει εκείνους που αρνούνται να τη δεχτούν. Όσο και να τους μίλησε ο Κύριος, να τους πρόσφερε σωτηρία, προστασία, λύτρωση, ειρήνη και ευημερία, όλοι – εκτός από ένα μικρό πιστό υπόλοιπο – περιφρόνησαν και απέρριψαν την προσφορά του Θεού.

Και τι έγινε με τον Ιερεμία; Το έργο της ζωής του, από ανθρώπινη οπτική, έδειχνε μάταιο! Ο προφήτης «των θρήνων» είχε πολλούς λόγους να θρηνεί. Ακόμη και όταν όλα όσα είχε πει εκπληρώθηκαν, οι άνθρωποι εξακολουθούσαν να αμαρτάνουν και να επαναστατούν, απορρίπτοντας ανοικτά τον προφήτη και χλευάζοντας τον Λόγο του Κυρίου προς αυτούς.

Πόσο προσεκτικοί πρέπει να είμαστε! Η χάρη είναι χάρη επειδή προσφέρεται σε εκείνους που δεν την αξίζουν, αλλά δεν δίνεται εξαναγκαστικά. Πρέπει να θέλουμε να την δεχτούμε.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΡΧΙΑ

Θα περίμενε κανείς ότι με την καταστροφή της πόλης και την ολοκληρωτική ήττα από τους Βαβυλώνιους, ο λαός θα είχε πάρει το μάθημά του. Δυστυχώς όμως δεν έγινε έτσι και το δράμα συνεχίστηκε.

Διαβάστε Ιερ. 40/μ' 7-16. Τι μήνυμα δίνεται (για μία ακόμη φορά) στον λαό; Ποια η σημασία του όρου «υπόλοιπον» στο εδ. 11;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Παρά το μήνυμα ειρήνης, και της ευημερίας που επακολούθησε (δείτε Ιερ. 40/μ' 12) δεν ήταν όλοι ικανοποιημένοι με την παρούσα κατάσταση.

Διαβάστε Ιερ. 41/μα'. Τι νέα προβλήματα αντιμετώπιζε τώρα το «υπόλοιπο»;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Αν και δεν δίνονται οι λόγοι της δολοφονίας, το γεγονός ότι είχε γίνει από κάποιο μέλος «του βασιλικού σπέρματος, και εκ των αρχόντων του βασιλέως» (Ιερ. 41/μα' 1), δείχνει πως ακόμη δεν είχαν αποδεχθεί την ιδέα ότι το εκλεκτό έθνος έπρεπε να υποταχθεί στην Βαβυλωνιακή εξουσία. Επειδή ο Γεδαλίας είχε ανέρθει στο θρόνο κατόπιν διαταγής του βασιλιά της Βαβυλώνας (δείτε Ιερ. 40/μ' 5), ο λαός τον θεώρησε προδότη, κάποιον που δεν ήταν αφοσιωμένος στο έθνος, και γι' αυτό έπρεπε να εξουδετερωθεί.

Καθώς το κεφάλαιο συνεχίζει, βλέπουμε το υπόλοιπο να έρχεται αντιμέτωπο με μία νέα απειλή: φοβόντουσαν αντίποινα των Βαβυλωνίων για τον θάνατο του Γεδαλίας και των βαβυλωνίων στρατιωτών (δείτε Ιερ. 41/μα' 3).

ΣΚΕΨΗ: Οι αμαρτίες του Ισμαήλ και των ανδρών του, προκάλεσαν φόβο σε άτομα που δεν είχαν καμία σχέση με τις αμαρτίες τους. Πώς η δική μας ανυπακοή μπορεί να φέρει θλίψη σε άλλους, ακόμη και χωρίς να σχετίζονται με τις αμαρτίες μας;

Δευτέρα 14 Δεκεμβρίου

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗ ΘΕΙΚΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ

Διαβάστε Ιερ. 42/μβ'. Ποιο δυνατό μήνυμα βρίσκουμε σ' αυτό το κεφάλαιο για όποιον ζητάει την καθοδήγηση του Κυρίου μέσω της προσευχής;

.....
.....
.....
.....
.....

Λόγω του φόβου τους για τους Βαβυλώνιους, ο λαός αναζήτησε τον Ιερεμία και του ζήτησε να προσευχηθεί. Θα πρέπει πλέον να είχαν συνειδητοποιήσει ότι ήταν προφήτης του Θεού, και πως ό,τι έλεγε στο όνομα του Κυρίου θα γινόταν. Επίσης, υποσχέθηκαν ότι θα έκαναν ό,τι τους πρόσταζε ο Κύριος. Φαίνεται να έχουν πάρει το μάθημά τους, και όχι μόνο επιθυμούν να γνωρίσουν το θέλημα του Θεού, αλλά και να το κάνουν. Τα λόγια, «είτε καλόν, και είτε κακόν, θέλομεν υπακούσει εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, προς τον οποίον ημείς σε αποστέλλομεν, διά να γείνη καλόν εις ημάς, όταν υπακούσωμεν εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών» (Ιερ. 42/μβ' 6) – ήταν μία δυνατή ομολογία πίστης, μετά από όλα όσα είχαν συμβεί.

Προσέξτε τις ομοιότητες με τα προηγούμενα μηνύματα του Ιερεμία: *μην εμπιστεύεστε ξένες δυνάμεις. Εμπιστευείτε τον Κύριο και Εκείνος θα σας βοηθήσει και θα σας ελευθερώσει την κατάλληλη στιγμή. Η σωτηρία δεν μπορεί να έρθει από οπουδήποτε ή από οποιονδήποτε. Οι ξένες δυνάμεις δεν μπόρεσαν να βοηθήσουν στο παρελθόν, αλλά ούτε και τώρα μπορούν να σας βοηθήσουν.*

Ο Θεός θέλει να τους προειδοποιήσει επειδή ξέρει την τάση της καρδιάς τους: ξέρει ότι σκέφτονται να στραφούν στην Αίγυπτο (σκεφτείτε τον συμβολισμό εδώ) για να ζητήσουν προστασία. Έτσι, ο Κύριος τους δίνει την ξεκάθαρη εντολή να μην το κάνουν, γιατί αυτό θα φέρει την καταστροφή. Και πάλι μπροστά σε μία επιλογή, σε μία επιλογή που όλοι αντιμετωπίζουμε: Ζωή και ειρήνη μέσω της πίστης και της υπακοής στον Ιησού, ή δυστυχία και θάνατο λόγω έλλειψης πίστης και υπακοής. Όσο διαφορετικές κι αν είναι οι συνθήκες, στο τέλος το ζήτημα είναι ίδιο για όλους μας. Σήμερα μπορεί να μην έχουμε το ίδιο ξεκάθαρες προειδοποιήσεις, ωστόσο, έχουμε προειδοποιηθεί.

ΣΚΕΨΗ: Ζωή ή θάνατος, ευλογία ή κατάρα. Ποιες επιλογές κάνετε καθημερινά που οδηγούν είτε στη ζωή είτε στο θάνατο;

Τρίτη 15 Δεκεμβρίου

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Το Ιερ. 42/μβ' είναι ένα πολύ συναρπαστικό κεφάλαιο. Τι θα αποφασίσουν; Θα δείξουν πίστη και υπακοή παραμένοντας στην Ιουδαία; Ή μήπως θα επαναλάβουν τα λάθη του παρελθόντος και αντί να ακολουθήσουν το ξεκάθαρο «ούτω λέγει ο Κύριος» θα κάνουν αυτό που εκείνοι θέλουν παρά τις ξεκάθαρες προειδοποιήσεις του Κυρίου για το τι τους περιμένει στην Αίγυπτο εάν επιστρέψουν;

Διαβάστε Ιερ. 43/μγ' 1-7. Τι έκαναν;

.....

Όταν ο Λόγος του Θεού δεν συμφωνεί με τις προθέσεις και τις επιθυμίες μας, έχουμε την τάση να αμφιβάλλουμε για τη Θεϊκή του προέλευση. Παρομοίως, ο λαός και οι αρχηγοί αμφέβαλλαν για τον Ιερεμία. Προφανώς το μόνο που είχε αλλάξει στον Ισραήλ ήταν οι καταστάσεις, γιατί οι άνθρωποι παρέμειναν με την ίδια καρδιά και τον ίδιο τρόπο σκέψης. Ξέχασαν τον όρκο τους και επιτέθηκαν στον Ιερεμία. Επειδή όμως δεν ήθελαν να του επιτεθούν άμεσα στον ηλικιωμένο Ιερεμία, κατηγορήσαν τον Βαρούχ, τον φίλο και γραμματέα του, και εξαπέλυσαν την οργή τους πάνω του ισχυριζόμενοι ότι εκείνος έστρεψε τον προφήτη εναντίον τους.

Διαβάστε Έξ. 16/ις' 3 και Αρ. 16/ις' 13. Τι παραλληλισμούς βρίσκουμε στα λόγια τους προς τον Ιερεμία με τα λόγια των προγόνων τους προς τον Μωυσή;

.....

.....

Η ανθρώπινη τάση είναι να επιρρίπτει στους άλλους τις ευθύνες για τα προβλήματα που υπάρχουν, και πάντα ψάχνει μία δικαιολογία για να κάνει αυτό που θέλει. Έτσι, ο Βαρούχ κατηγορήθηκε ότι ήθελε να θανατωθούν οι συμπατριώτες του από τους Βαβυλώνιους ή να εξοριστούν. Στο Ιερ. 43/μγ' 1-7 δεν αναφέρεται για ποιο λόγο πίστεψαν οι άνθρωποι ότι ο Βαρούχ ήθελε κάτι τέτοιο, όπως δεν αναφέρεται και τι ήταν εκείνο που έκανε τους Ισραηλίτες να πιστέψουν ότι ο Μωυσής ήθελε να τους βγάλει στην έρημο για να πεθάνουν. Εν βρασμώ ψυχής, οι άνθρωποι δεν σκέφτονται λογικά. Γι' αυτό είναι πολύ σημαντικό να καθυποτάξουμε τα αισθήματά μας στον Κύριο!

ΣΚΕΨΗ: Πόσες φορές αφήνουμε τα αισθήματά μας να θολώσουν την κρίση μας και να απορρίψουμε ένα ξεκάθαρο «ούτω λέγει ο Κύριος»; Πώς μπορούμε να προστατευτούμε από το να αφήσουμε τα αισθήματά μας να πάρουν τον έλεγχο; (Δείτε Β' Κορ. 10/ι' 5).

Τετάρτη 16 Δεκεμβρίου

ΣΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑ

Διαβάστε Ιερ. 43/μγ' 8-13. Τι είπε ο Κύριος μέσω του Ιερεμιά;

.....

.....

.....

.....

.....

Η Τάφνης ήταν μία πόλη στα βορειοανατολικά σύνορα της Αιγύπτου, ήταν ιδιαίτερα οχυρωμένη και ένας μεγάλος αριθμός Ιουδαίων αποίκων ζούσε εκεί.

Για μία ακόμη φορά, ο Κύριος ζητάει από τον Ιερεμιά να φέρει την προφητεία με συμβολικό τρόπο. Όσο έντονα κι αν είναι τα λόγια, όταν το μήνυμα δίνεται παραστατικά γίνεται ακόμη πιο δυνατό.

Το πώς θα έθαβε ο Ιερεμίας τις πέτρες στην είσοδο του οίκου του Φαραώ δεν αναφέρεται. Το θέμα ωστόσο ήταν ξεκάθαρο: ακόμη και ο ισχυρός Φαραώ δεν συγκρινόταν με τον Κύριο, και ο λόγος του Κυρίου θα εκπληρωνόταν κατά πάντα. Εκείνοι που νόμιζαν ότι θα έβρισκαν καταφύγιο και προστασία πηγαίνοντας στην Αίγυπτο, έκαναν το ίδιο λάθος με εκείνους που πίστευαν ότι θα είχαν προστασία από τον Αιγυπτιακό στρατό εάν ερχόταν σ' αυτούς (Ιερ. 37/λζ' 7,8). Οι θεοί των Αιγυπτίων ήταν ανίσχυροι, αποκημάτια φαντασίας – αυτοί οι θεοί ήταν τα βδελύγματα των ειδωλολατρών που κρατούσαν το λαό στην άγνοια και μακριά από την αλήθεια. Οι Ισραηλίτες θα έπρεπε να γνωρίζουν, όπως κι εμείς σήμερα, ότι η μοναδική προστασία και ασφάλεια είναι η υπακοή στον Κύριο.

«Όταν η αυταπάτηση γίνει μέρος της θρησκείας μας, θα καταλάβουμε και θα κάνουμε το θέλημα του Θεού – γιατί τα μάτια μας θα χριστούν για να μπορούμε να δούμε τα θαυμάσια του νόμου Του. Θα δούμε ότι το μονοπάτι της υπακοής είναι το μόνο ασφαλές μονοπάτι. Ο Θεός θεωρεί τους ανθρώπους υπεύθυνους ανάλογα με το φως που τους έχει δοθεί. Οι απαιτήσεις του νόμου Του είναι δίκαιες και λογικές, και μέσω της χάρις του Χριστού περιμένει από εμάς να τηρήσουμε της απαιτήσεις του.» Ε. Χουάιτ, *The Review and Herald*, 25 Φεβρουαρίου 1890.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε τον συμβολισμό όσον αφορά την επιθυμία των Ισραηλιτών να στραφούν στην Αίγυπτο για να βρουν καταφύγιο. Τι ειρωνεία! Όσον αφορά τα πνευματικά, πώς μπορεί και εμείς να έρθουμε στον πειρασμό «να επιστρέψουμε στην Αίγυπτο» για να βρούμε αυτό που νομίζουμε ότι δεν μπορεί να μας προσφέρει ο Κύριος;

Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου

ΠΛΗΡΗΣ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΗ

Διαβάστε Ιερ. 44/μδ' 1-10. Τι έκαναν οι αιχμάλωτοι στην Αίγυπτο;

.....
.....
.....

Κατά τη διάρκεια της Αιγυπτιακής αιχμαλωσίας, ο Ιερεμίας αντιμετώπισε το ίδιο πρόβλημα που είχε όταν αυτός και ο λαός του ήταν ακόμη στην Ιουδαία. Τότε έπρεπε να μιλήσει στους αρχηγούς, τώρα καλείτο να μιλήσει στους απλούς ανθρώπους, οι οποίοι ενώ ήταν σε αιχμαλωσία διέπρατταν τις ίδιες αμαρτίες που είχαν προκαλέσει την καταστροφή τους. Πώς απάντησαν στην επίπληξη του Ιερεμιά; (Ιερ. 44/μδ' 15-19).

.....
.....
.....
.....

Η σκληροκαρδία και το μέγεθος της αυταπάτης τους είναι εκπληκτικά. Βασικά, κοίταξαν τον Ιερεμιά στα μάτια και περιφρόνησαν τον ίδιον και όσα είπε στο «όνομα του Κυρίου.»

Το σκεπτικό τους ήταν ότι στο παρελθόν, πριν τη μεταρρύθμιση του Ιωσία, όταν ο λαός ήταν βουτηγμένος στην ειδωλολατρία καίγοντας θυμίαμα στη «βασίλισσαν του ουρανού» κάνοντας σπονδές, τα πράγματα πήγαιναν καλά γι' αυτούς. Είχαν ευημερία και ασφάλεια. Μετά τη μεταρρύθμιση του Ιωσία, ήρθε η συμφορά. Γιατί λοιπόν να ακούσουν τον Ιερεμιά και τις προειδοποιήσεις του;

Η απάντηση του Ιερεμιά (Ιερ. 44/μδ' 20-30) ήταν: *Δεν καταλάβατε. Επειδή ακριβώς κάνατε όλα αυτά, ήρθαν αυτές οι συμφορές. Και το χειρότερο είναι ότι εξαιτίας του πεισματός σας να μην αλλάξετε, θα έρθουν μεγαλύτερες συμφορές, και η ασφάλεια που νομίζετε ότι θα βρείτε στην Αίγυπτο είναι μία απάτη, ένα ψέμα, όπως και οι θεοί που λατρεύετε. Στο τέλος, θα δείτε την αλήθεια, αλλά θα είναι πλέον πολύ αργά.*

ΣΚΕΨΗ: Τι γίνεται με εκείνους που βρίσκονται στην αμαρτία και στην απιστία αλλά φαίνεται ότι όλα τους πηγαινούν καλά, ενώ οι πιστοί περνάνε από τρομερές δοκιμασίες; Πώς αντιμετωπίζουμε αυτήν την πραγματικότητα;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Σε όλο το βιβλίο του Ιερεμιά, όπως και σ' όλη την Αγία Γραφή, ερχόμαστε αντιμέτωποι με το θέμα του καλού και του κακού. Και ως Χριστιανοί γνωρίζουμε το καλό από το κακό, επειδή ο Θεός μάς εξήγησε αυτούς τους όρους με διάφορους τρόπους. (Δείτε για παράδειγμα, Ρωμ. 7/ζ' 7, Μιχ. 6/ς' 8, Ναυή 24/κδ' 15, Ματθ. 22/κβ' 37-39, Δευτ. 12/ιβ' 8.) Τι γίνεται όμως όταν δεν πιστεύεις στον Θεό; Πώς μπορείς να ξεχωρίσεις το καλό από το κακό;

Οι περισσότεροι επιστήμονες ωστόσο, ακόμη και εκείνοι που δεν πιστεύουν στον Θεό, δυσκολεύονται να πιστέψουν ότι η επιστήμη θα είναι σε θέση να λύσει το θέμα του καλού και του κακού. Όμως, εάν δεν πιστεύεις στον Θεό, από πού αλλού μπορείς να βρεις τη λύση;

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. «Όσον αφορά εμάς, τα πάντα εξαρτώνται από το πώς αποδεχόμαστε τους όρους του Κυρίου.» E. Χουάιτ, *Selected Messages*, βιβλίο 1, σ. 118. Γιατί είναι λάθος να υποθέσουμε ότι η σωτηρία έρχεται χωρίς προϋποθέσεις; Οι προϋποθέσεις δεν είναι τα έργα, ή κάτι που μας δίνει αξία ενώπιον του Θεού. Πώς μπορούμε να δούμε τη διαφορά μεταξύ της ψευδούς διδασκαλίας της σωτηρίας εξ έργων (νομικισμός), και της ψευδούς διδασκαλίας ότι η σωτηρία δεν έχει προϋποθέσεις (φθηνή χάρη);
2. Εάν κάποιος σας πει: «Δεν πιστεύω στον Ιησού, δεν πιστεύω στον Θεό και η ζωή μου είναι μια χαρά. Είμαι καλύτερα από σένα που είσαι Χριστιανός», τι θα του απαντούσατε;